

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Razne misli.

IV.

Avstrijski Slovani največ zaradi tega nismo mogli priti do nobene prave veljave, ker so volilni redi tako sestavljeni, da smo Slovani močno prikrajšani. Baš tem umetno sestavljenim redom je pripisovati, da imajo na Moravskem Nemci večino, dasi so tri četrtine dežele češke. Ti neugodno sestavljeni volilni redi se pa dosedaj neso dali lahko premeniti, ker je za njih premembo treba dvetretjinske večine in navzočnosti treh četrtin poslancev. Če smo tudi morda Slovani v tem ali onem zastopu dobili večino, volilnega reda pa vendar premeniti nismo mogli. Sedanje volilne rede je zlasti varovala nemško-liberalna stranka, ker se je njeno gospodstvo baš nánje opiralo.

Toži se navadno, da so volilni okraji za nas neugodno razdeljeni. Če pa stvar dobro in prav temeljito premislimo, preverimo se kmalu, da pravo zlo tiči globeje. Pravega zla iskati je že sploh v načelu, na katerem so sestavljeni naši volilni redi, v načelu zastopstva interesov. Po tem načelu dalo se je mestom in veleposestnikom preveliko število poslancev, češ, ti reprezentujejo najizobraženejši in najimovitejši del prebivalstva, torej imajo največ interesa na redni upravi. Sploh so le premožnejši stanovni dobili pravico voliti v postavodajne zbornice in ker smo Slovani živeli dosedaj v neugodnejših razmerah, nego Nemci, in ker tudi nismo nabrali toliko premoženja, prikrajšali so nas tudi pri volilnih redih.

Mesta in veleposestniki po slovanskih deželah so najbolj ponemčeni in od tod prihaja, da v deželnih zborih sedi toliko število Nemcev tudi po slovanskih kronovinah. Pa tudi oni veleposestniki, ki veljajo Slovanom za prijazne, neso nam v resnici naklonjeni. Tako vidimo češko zgodovinsko plemstvo, da se vedno bolj laska Nemcem, za pravice češkega naroda se pa več dosti ne briga. Slovani torej nikakor nemajo povoda, nauduševati se za predpravice veleposestva. Pa tudi v zgodovini neso posebno utrjene te predpravice veleposestnikov. Ne tajimo, da so imeli plemenitniki prejšnjih časov velike zasluge za državo, ali pomisliti je pa treba, da

veleposestvo ni več v rokah teh starih zaslužnih rodbin, temveč vedno bolj prehaja v roke navadnih plebejcev, večkrat celo židov. Le malo graščin, izvzemši seveda fidejkomisne, je še v rokah onih rodbin, v katerih so bile pred 200 leti.

Potomcev nekdanjih slavnih rodbin pa tudi ne krasijo več vrline njih prededov. Tako je celo Berolinska „Kreuzzeitung“, list, kateremu se gotovo ne more liberalizem podtikati, nedavno levite brala plemenitnikom, da le igrajo in se zabavajo ter denar zapravljajo, svojih dolžnostij do države pa ne izpolnjujejo. Konservativni list je že izrekel misel, da se bodo morale baš zaradi tega plemstvu odtegniti vse predpravice v državi. Pa ne le v Nemčiji, ampak tudi po drugih državah plemstvo propada, kar se tiče zmožnosti in vrlin. Zato pa sedaj tudi velike predpravice veleposestva neso več upravičene.

Mesta se glede omike več toliko ne ločijo od dežele, nego so se nekaj. Odkar se je uvela občna šolska dolžnost, se je izobrazenost po deželi jako povzdignila. V mnogih krajih na kmetih se ljudje že bolj za slovstvo zanimajo nego v mestih, kjer tudi velik del prebivalstva ničesar ne čita. Seveda so nekateri stanovni v mestih že po svojem poklicu jako izobraženi, ako pa pogledamo prebivalstvo v obče, pa moramo reči, da zaradi večje omike bi vendar ne mogli zagovarjati, da bi se mestom dovolile kake posebne predpravice v političnem življenju. Odkar se je začelo parlamentarično življenje v Avstriji, so se razmere precej premenile in omika se je občno razširila in bolj zjednačila. Iz tega vidimo, da sedaj zastopstvo interesov nema več pravega zmisa.

Sedaj seveda nastane vprašanje, če bi se dali premeniti sedanji volilni redi. To pojde jako težko, ali vendar se je v tem oziru položaj jel nekako boljšati. Nemška liberalna stranka, ki je dosedaj najhujše varovala sedanje volilne rede, jela je hitro zgubljati upliv. Sprevidela je, da je tudi sedanji volilni redi ne bodo več rešili. Da bi zopet pridobila popularnost, začeli so nemški liberalci nauduševati se za občno volilno pravico. Mi vemo, da jim to ne gre prav od srca, ali vendar njih glasila jela so za to pisati. To se pa nam dozdeva jako važen

dogodek. Začenja se ž njim novo gibanje v Avstriji, gibanje za občno volilno pravico.

Omenili smo že, da se je osnovala rusinska stranka, ki je občno volilno pravico vzela v svoj program. Pa tudi nemški protisemiti ne bodo proti občni volilni pravici. Jedva je jeden Dunajski list to omenil, že so tudi staro- in mladočeška glasila pritrdila, da se strinjajo z občno volilno pravico.

Ali bi pa bila občna volilna pravica ugodna nam Slovanom? Gotovo, in to baš zato, ker smo Slovani nepremožnejši del v Avstriji. Seveda volilni redi bi se morali temeljito predelati po novem načelu, ne pa da bi se pustila sedanja kurijatna sistema, ki bi se pač ne dala nikakor prav spraviti v sklad z občno volilno pravico. Nekateri imajo pomisleke, če se uvede občna volilna pravica, da bodo potem prišli v parlament slabši elementi, ki bodo skušali prevreči sedanji družbeni red. Ta bojazen je neupravičena in se ne strinjajo ž njo naprednejši državniki. Gladstone in sin njegov sta se izrekla, da bi parlamentarizem le pridobil, če bi delavci dobili svoje zastopnike v parlamentu. Tudi bi elementi, ki bi jih poslali delavci v parlament, ne bili najslabši. Če se tudi ne strinjamo z načeli nemških socialnih demokratov, priznati pa vendar moramo, da kar se duševnih sposobnostij tiče, njih zastopniki neso zadnji v državnem zboru.

Socijalno vprašanje se bi tudi ne poostrilo, če se uvede občna volilna pravica, temveč bi se le ublažilo. Če bi delavci imeli priložnost svoje zahteve povedati v parlamentu, bodo gotovo menj mislili na druga nezakonita sredstva v dosego svojih namenov. Brez sodelovanja delavcev se pa socijalno vprašanje tudi rešiti ne bode dalo. Pomisleki v tem oziru so torej neopravičeni.

Če se začne večje gibanje za občno volilno pravico, bode zatorej najbolje, če se mu mi Slovani pridružimo in pridno delujemo, da se v tem zmislu razširi naš parlamentarizem. Elementi, ki imajo sedaj velike predpravice, se bodo nekoliko ustavljali, ali ustavili gibanja ne bodo, zlasti, če se tudi nemška liberalna stranka postavi na to stališče. Če se javno mnenje začne odločno potegovati za občno volilno pravico in se velika večina avstrijskega prebivalstva izreče zanjo, se tudi ne bodo upali

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Parlamentarna mašina; Nemci največ govore; umivanje zamorca; deputacija Bošnjakov; mrtvašnica v narodni tiskarni; objektivno in subjektivno; ženska telovadba; Sokol v Celji; Signor Municipio; nemški puritani.)

Komaj se je končala sezona narodnih veselic in slavnostij, ki mi je podajala vedno dovolj gradiva, začela bode delati naša parlamentarna mašina na vseh krajih. To je sicer stvar koleg gori nad črto, a semtertja pa bode vendar ostala kaka „drobtinica“ tudi zame. V političnem življenju sicer neso nikakor priljubljene „drobtinice“ in čul sem zadnjič na shodu slovenskih poslancev izreči veljavnega moža, da ne smemo zadovoljni biti z „drobtinicami“, nego da pogumno smemo zahtevati cel hleb političnega kruha. Politika „drobtinic“ diskreditirala je temeljito necega češkega prvaka, kajti tudi češki bratje začeli so spoznavati, da z „drobtinicami“ se ne dá nasititi izstradani politični želodec naroda, treba mu tečnejše hrane.

Nekateri nemški modrijani pa celo mislijo, da niti drobtinic ni treba, temveč da je vse opravljeno

le s praznimi besedami. Tako je izračunil neki nemški državni poslanec v potu svojega obraza, da vse slovanske stranke v državnem zboru in še konservativni njih zavezniki ne store polovico toliko, kakor nemška opozicija, kajti iz stenografičnih zapisnikov je razvidno, da so Nemci neizmerno več — govorili, nego Slovani. Ta „patriotična dela“ se ve da morajo drago plačevati nemški in nemški davkoplačevalci, kateri bi gotovo raji kaj družega imeli, nego to mlatenje prazne slame, kakor ga mnogokrat uprizarjajo tako zgovorni Nemci.

Pri nas v Ljubljani se je zadnji čas tudi mnogo, rekel bi preveč govorilo in pisalo o nekej aféri, ki bi se bila dala temeljito rešiti na veliko krajši način. Umivalo se je necega zamorca, ki je bil prav pošteno zagazil v neko zagato. A čudno pri tem je to, da zamorca neso umili, ostal je črn kakor je bil; oni pa, ki so ga skušali oprati, oskrunili so pri tem delu same sebe. Pripoveduje se mi, da pride deputacija tam doli iz Bosne, da se „lepo i cifrasto zahvali“ po jugoslovanski šegi dotičnemu zamorcu in njegovim peričnikom za posebne izraze naklonjenosti.

Povedal bi prav rad svoje mnenje malo jasneje, pa se mi ne zdi nič prav varno, kajti nečem

dajati prilike, da bi se zares morala osnovati mrtvašnica v narodni tiskarni, kamor bi se pokladali tiskovni mrliči, žrtve objektivnega postopanja. In res je bilo zadnji čas skoro potrebno postalo skrbeti za kraj, kamor bi se bile mogle spravljati te žrtve, zapečatenene in na parah ležeče v modro pogrnjenih krstah. V kratkej dōbi komaj dobrega meseca imeli smo kar celo vrsto tacihih objektivnih pogrebov, da skoro nismo vedeli kam z mrtveci. Videli smo padati list za listom, „Narod“, „Brus“, in „Slovanski svet“ pobirala je zapored objektivna slana, nastopila je prava časnikarska jesen.

Zdaj smo se, hvala Bogu, malo odahnili, po objektivnem postopanju pa bode prišlo v kratkem na vrsto subjektivno, tako da se stvar malo poravnava. Pa pustimo to kočljivo vprašanje, ker resnično rečeno, ne ugajalo bi mi niti jedno ni drugo in zato se podam raje na manj nevarno polje, kjer se ni bati, da nehote zabredem pod obročje nevarnih paragrafov.

Čital sem nedavno, da v Zagrebu goji „Sokol“ tudi žensko telovadbo, in znano mi je dalje, da letos pri velikej Sokolski slavnosti v Maksimiru so nastopile tudi brdke Sokolice. To bi bilo kaj za nas, morda bi Celjski nemčurji se ne protivili to-

dolgo upirati veleposestniki. Koliko predpravil imelo je plemstvo prejšnje čase, ali rado ali nerado se jim je odreklo, prisiljeno od javnega mnenja. Nas Slovane bi uvedenje splošne volilne pravice rešilo sedanjih krivičnih volilnih redov, za to pa tudi moramo to gibanje po svojih močeh podpirati.

Deželni zbor goriški.

(I. seja, dne 14. oktobra l. 1890.)

Danes ob 11. uri predpoludne po končanem slovesnem cerkvenem opravilu zbrali so se deželni poslanci k prvi seji. — Prišli so vsi razen barona Ritter-ja, kateri je po boleznih zadržan, tudi prevzvišeni g. knezo-nadškof je zasedel svoj prostor.

Gosp. deželni glavar, prevz. grof Coronini, otvoril je zborovanje s kratkim govorom, v katerem je posebno naglašal, kako hudo je letos tepena skoro cela dežela po slabi letini — vsled peronospore, suše, nevihte in drugih nezgod — in povedal je, da se je deželni odbor zaradi tega obrnil do vlade, razloživši jej jasno in odkritosrčno vse stiske in težave tukajšnjega prebivalstva in prosivši jo nagle in izdatne pomoči.

Slovenski je govoril te-le besede:

„Častiti gospodje! V tekočem letu so bude elementarne nezgode enakomerno zadele vse strani naše dežele.

Da si je to zakrivilo pomilovanja vredne razmere, posnemajo si vendar naši deželani iz te skupne nesreče lahko zlati nauk, da jim narava sama, pa tudi večstoletna preteklost nalagata, naj zmatrajo našo deželo kot organsko združeno celoto, katere posebnost slonečo na zgodovinskih spominih in gospodarskih razmerah moramo v okviru naše velike avstrijske domovine skrbno varovati.“

Nadaljeval je italijanski, spominjaje se veseliga dogodka v cesarski hiši — to je poroke presvetle nadvojvodinje Valerije — in slednjič nazdravil presvetlemu cesarju. Trikratni „Živio“ in „Evviva“ so odmevali od desne in leve strani.

Na to predstavi predsednik gospoda c. kr. namestništvenega svetovalca viteza Alojzija Bosizio kot vladnega zastopnika in ta pozdravi zbor v italijanskem in slovenskem jeziku tako-le:

„V imenu cesarske vlade imam čast Vas, častiti gospodje, srčno pozdraviti. Vlada bode z živo deležnostjo sledila Vašemu delovanju in je prepričana, da boste skrbeli za blagor te slavne dežele.

V moji osebi boste nahajali, kakor v preteklosti, lojalnega in zvestega tolmača namenov visoke vlade namerjenih v popoljšanje moralnih in gmotnih razmer prebivalstva.“

Poslanec Ivančič, kateri je bil lani ves čas zborovanja hudo bolan, in zopet izvoljeni dr. Gregorčič podasta v predsednikove roke slovesno obljubo.

S tem se je končala seja.

Druga je napovedana za danes popoldne. Na dnevnem redu je verifikacija Gregorčičeve volitve; predlaganje deželnih računov in proračunov; predlog deželnega odbora, da se prošnje učiteljev ljudskih šol za zboljšanje njih gmotnih razmer izročé pravnemu odseku v pretres in poročilo; volitev in ustanovitev odsekov.

liko rudečim srajcam, če bi se jim takole pokazal batalijon brdkih slovenskih Sokolic! Težko bi se najdel tak surovež, da bi spuščal svoj gnev tudi nad Sokolicami. Ženska telovadba uvela naj bi se tudi pri naših društvih, saj nam je tako potreba malo svežega, narodnega, sokolskega duha spraviti mej našo žensko mladino, katera se nam potujčuje na strahovit način!

Konečno naj povem še zares komično dogodbo, kako so tam gori nekje v Nemčiji, kjer so tako premeteni in „kunštini“ iskali necega „Signore Municipio“. Znano je, da si nemška „Reichspost“ veliko domišlja, da se pisma dostavljajo tudi adresatom, čeravno je naslov slab ali nepopoln. V Stettinu se je tedaj dogodilo, da je došla na tamošnjo pošto dopisnica iz Turina z naslovom: *Al Signor* (to je bilo tiskano) *Municipio* (to je bilo pisano.) Uradnik izroči jo pismonoši, da poišče „gospoda Municipio“. Iskal ga je zaman in zapisal na karto, da ga ni našel, ter jo dal nazaj. Drugi, tretji pismonoša bil je jednako nesrečen, ter jo prinesel nazaj z negativno opazko. Nemški cesarski poštni urad prilepil je rudeč listek z opombo: Stanovanje adresata se ne more najti“ ter jo tako poslal „re-

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. oktobra.

Deželni zbori

bodo nekda zborovali do konca novembra. Dne 4. decembra se pa snide državni zbor. Toliko časa za zborovanje bode pa vlada pustila le tedaj, če v češkem deželnem zboru ne pride do prevelikih nasprotstev. Ko bi jej pa dogodki v češkem deželnem zboru ne ugajali, bode pa deželne zbere poprej zaključila.

V gališkem deželnem zboru bodo najbrž burne debate pri razpravi o preosnovi deželnega odbora in o pomnoženju poslancev za mesta. Pričakovati je pa v tem zasedanju tudi večjih razporov mej Poljaki in Rusini. Poslednji so se hudo zamerili Poljakom, ker so na raznih shodih zopet sprožili vprašanje o razdelitvi dežele, kazali se sovražne ob Mickiewiczovi slavnosti in odobrvali grajo, ki se je izrekla poljskim šolam, ker je vojno ministerstvo opazilo, da učenci iz galiških šol prihajajoči v vojaška učilišča, ne znajo dovolj avstrijske zgodovine. Poljski listi pišejo, da se sedaj Poljaki ne morejo več tako ozirati na rusinske želje, nego so se v poslednjem zasedanju.

Češkonemška sprava.

Naj staročeska stranka se še tako poteguje za spravo z Nemci, vendar ni več misliti, da bi se vsprejele one predloge, za katere treba prisotnosti treh četrtin poslancev. Mladočehi imajo namreč v zbornici sedaj, ko so zmagali pri nekaterih dopolnilnih volitvah, 42 poslancev. Pet čeških poslancev ne pripada nobenemu klubu in so tudi nasprotniki sprave. Osem staročeskkih poslancev se je ali že izreklo proti spravi, ali pa obljubilo volilcem, da bodo glasovali proti njej. Nadalje bode proti spravi glasoval tudi rektor češkega vseučilišča Tomsa. Po tem takem je v deželnem zboru 58 odločnih nasprotnikov sprave, torej nad jedno četrtino vseh poslancev.

Vnanje države.

Rusija in Avstrija.

„Grazdanin“, ki ima zveze z ruskim dvorom, piše, da je misel, da se avstrijski in ruski interesi v orijentu ne dajo spraviti v soglasje škodljiv predsek. Le pretirani slovanofilski časnikarji propovedujejo, da vsakdo, ki je prijatelj Avstrije, mora biti sovražnik Rusije in narobe. Srbski radikali so prijatelji Rusije, pa vendar neso posebni nasprotniki Avstrije. Istotako se utegne Avstrija preveriti, da ruski pristaši v Bolgariji, če pridejo na krmilo, ne bodo nasprotni Avstriji. Marsikaj, kar se je dosedaj podtikalo Avstriji, so v resnici izmislili si v Berlinu. Ta list je torej zadnji čas nekako premenil svoje mnenje, morda na kak migljaj od zgoraj. Dosedaj je navadno napadal Avstrijo in laskal se Nemčiji.

Francija in Rusija.

Francoska vlada je baje oficijelno naznanila, da dá Rusiji na razpolaganje ravnatelja tovarne za smodnik v Moulin-Blancu, da osnuje v Peterburgu tovarno za izdelavo razstrelne pavole.

Republičanski konservativci.

Kakor se kaže, osnovala se bode zares v francoski zbornici republičanska konservativna stranka. Njen vodja bode Piou. Sprva bode k tej stranki pristopilo kacic 50 dosedanjih monarhistov, s časom se pa utegne njeno število povečati, ker se množi mej monarhisti število onih, ki prihajajo do prepričanja, da se monarhija v Franciji ne bode dala obnoviti.

Socijalno-demokratski kongres.

V Halle zboruje socijalno demokratski kongres. Zbralo se 341 zastopnikov socijalno-demokratske stranke. Prišlo jih je tudi 5 iz Rusije, 3 iz

tour“. A glej čuda! priromala je nazaj. Nek zvit uradnik (morda v Turinu) zapisal je pod besedo „Municipio“ s svinčnikom „Magistrat“. Zdaj še le zabliskalo se je nemškimi poštarjem in po 17dnevem romanji dotične dopisnice mej Turinom in Stettinom našlo se je konečno „stanovanje magistrata v Stettinu“.

Da se je kaj tacega sploh moglo prigoditi, razumljivo je le, ako se pomisli, kak puritanizem vlada baš pri nemški „Reichspost“, kako se vsaka, le količkaj po tujem, posebno po francoskem dišeča beseda nadomešča z novimi, kakor jih čitamo dan za dnevom tudi v nekaterih naših ultranemških listih ali v prijavah jednacih društev. Le tako gje umevno da nobeden tamošnjih uradnikov ni prišel na to, da se je vendar celo v nemškem pogosto rabila in se še rabi beseda „Municipal“ v raznih zvezab, tedaj ni bilo potreba posebne bistroumnosti za razvozljonje te zagonetke. Potem pa naj kdo nam kaj reče, če hočemo očistiti svoj jezik nepotrebnih tujih izrazov, če vidimo kako delajo v tem oziru Nemci, ki se semtertja celo pošteno osmešijo pri tacem počenjanji, kakor so se pri iskanji gospoda „Municipio“.

Ahasver II.

Avstrije, 3 iz Francije, jeden iz Belgije in jeden iz Švice. Mej njimi je tudi 5 žensk. Kongres otvoril je najstarejši poslanec socijalno-demokratske stranke Liebknecht. Predsednikoma sta se izvolila državna poslanca Singer in Dietz. Kongres se bode posvetoval kako naj sedaj postopa socijalna demokratska stranka, ko je zakon proti socialistom izgubil veljavo. Ta kongres je zaradi tega velike važnosti, ker so se socijalno-demokratske ideje že jako razširile v Nemčiji, pa tudi drugod po Evropi. Socijalni demokratje so sedaj faktor, s katerim morajo resno računati vlade v industrijalnih državah.

Narodnogospodarska borba z Ameriko.

Veliko škode imela bode posebno Francija, ker so severnoameriške zjedinjene države povišale carino na razne industrijske pridelke. Sedaj Francozi premišljajo, kako bi mogli Ameriko prisiliti, da kaj odjenja od svojih strogih naredb. Generalni poročevalec o budgetu poslanec Burdeau je poročevaje svojim volilcem naglašal, da sedaj mora Francija ravno tako brezobzirnost pokazati proti Ameriki, katero lahko mnogo škoduje. Petrolej naj odslej Francozi kupujejo le v Rusiji, žito pa v Avstro-Ogerski.

Dopisi.

Iz krškega okraja 12. oktobra. [Izv. dop] Dne 6. avgusta t. l. zbralo se je učiteljsvo našega okraja k uradni konferenciji na Krško. Točno ob 9. uri otvoril gosp. predsednik in voditelj učiteljske konferencije okrajni šolski nadzornik Franjo Gabršek konferencijo. V svojem nagovoru s toplimi besedami pozdravlja navzočnike in jih spodbuja, da se resno in stvarno udeležijo dnevnih obravnav. Kazoč na prevažno nalogo konferencije, navaja glavne točke vspeveda ter želi, da bi se rešile vsestranski in na čast učiteljsvu. Pri konferencijah je učiteljsvu dana lepa prilika, da širijo svojo znanost, da se uglablajo v poučno razmotrivanje učne tvari in da vzajemno priobčujejo svoje bogate izkušnje na pedagogičnem polju. Zato se mora učiteljsvo iz dna svoje duše zahvaljevati daritelju šolskih postav, premodremu vladarju in skrbnemu zaščitniku šolstva, presvetlemu cesarju. (Živioklici.)

S toplimi besedami se spominja g. predsednik tudi preveselega dogodka v prevzvišeni vladarski rodbini, poroke nadvojvodinje Marije Valerije z nadvojvodo Franom Salvatorjem ter omenja, da je ob tej priliki izjavil udanost vsega učiteljsva krškega okraja potom gosp. okrajnega glavarja na višje mesto: „Bog ohrani, Bog obvaruj našega milega vladarja in presvetla novoporočenca, Bog obvaruj celo hišo Habsburško! —

Navzočnih je bilo 37 učiteljev in učiteljic. Kot gosti bili so prisotni: gosp. Martin Šinkovic, c. kr. okrajni šolski nadzornik v Trstu in več gosposodičen učiteljskih pripravnic. Gosp. prvosednik si izvoli svojim namestnikom g. Ivana Lapajneto, ravnatelja meščanske šole v Krškem. Kot zapisnikarja voli učiteljsvo soglasno g. Frana Slanca, učitelja v Radečah in Ludoviko Košenino, učiteljico v Mokronogu. — Nato sledi obširno poročilo g. okrajnega nadzornika o šolstvu. Pred vsem prečita presrečno in laskavo zahvalo gosp. dež. predsednika barona And. Winklerja, za čestitko, povodom desetletnice, kot predsednik dežele Kranjske.

Na to omeni gosp. predsednik, da je nemila smrt pokosila dne 22. junija t. l. gosp. nadučitelja

Št. 173./Pr.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“
v Ljubljani.

P o p r a v e k.

V „Slovenskega Naroda“ listku z 11. dne t. m. št. 234 trdi pisatelj „nedeljskega pisma“, da „se na II. mestnem otroškem vrtu sans gène nemškutari“, in pripoveduje dalje, da so otroci, ko je rečeni otroški vrt imel letos izlet na Rožnik, kramljali in peli nemški.

Obe ti trditvi sta po vsem neresnični.

Drugi mestni otroški vrt niti ni imel izleta na Rožnik, pa tudi nikamor drugam ne, a kar se tiče učnega jezika, poroča gospod c. kr. okrajni šolski nadzornik, da je pouku na imenovanem otroškem vrtu rabil izključno slovenski jezik, da se zatorej tamkaj tudi ni prepevala nobena nemška pesen.

Sklicujé se na tiskovnega zakona §. 19. pozivljem slavno uredništvo, da ta popravek sprejme v „Slovenskega Naroda“ prihodnjo številko, kakor zakon zahteva.

V Ljubljani, dne 13. oktobra 1890.

Župan: Grasselli.

Ivana Kaligarja v Šmarjeti, ter povabi konferencijo, da ustane v znak sočutja s sedežev, kar se zgodi. Dalje omenja izvršitev lanskih konferenčnih sklepov. Iz statistike omenja, da je v šolskem letu 1889—90 bilo v krškem šolskem okraju 25 šol in sicer: 1 meščanska, 22 ljudskih in 2 zasebni šoli. Izmed teh je bila: 1 meščanska s tremi razredi, 10 jedno 8 dve- 3 tri- in 3 štirirazrednice. Poučni jezik je bil v 23 šolah slovenski, na 1 (meščanski) nemški in na 1 (ljudski na Krškem) slovensko nemški. Nemščina kot obligaten predmet se je učila na 5 šolah s 785 učenci, kot neobligaten pa na 6 šolah s 182 učenci. — Stanje šolskih poslopij je v obče povoljno, vendar jih je nekaj še prav slabih, nekaj pa prav dobrih. Šolska oprava je glede na šolsko zdravstvo v obče povoljna, na nekaterih šolah pa še nedostatna. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Klub slovenskih poslancev v štajerskem deželnem zboru) izvolil je predsednikom g. dr. Jurtelo, njegovim namestnikom g. dr. Lipolda, zapisnikarjem g. dr. Ivana Dečka. Nemška liberalna večina dosedaj slovenskim poslancem ni dovoljevala zastopnikov v vseh odsekih. Tako n. pr. v toliko važnem občinskem in peticijskem odseku neso imeli Slovenci nikdar zastopnikov. Ker je pa tako slovenskim poslancem delovanje v deželnem zboru silno oteženo, obrnilo se je klubovo načelstvo na večino z zahtevo, da se naj v vsak odsek voli po jeden slovenski poslanec. Nominiral je klub g. dr. Jurtelo za finančni odsek, g. Robiča za podučni odsek, g. dr. Sernca za občinski odsek, g. dr. Dečka za peticijski odsek, g. dr. Radaja za odsek za deželne kulturne zadeve, in g. M. Vošnjaka za železniški odsek. — Oddelki se volijo v četrtek in videli bomo, ali se bode nemška večina ozirala na to skromno pa opravičeno zahtevo slovenskih poslancev. —

— (Poslanec g. Viljem Pfeifer) oglašil je včeraj klubu narodnih poslancev nastopni predlog: §. 1. V zmislu državnega zakona z dne 5. junija 1890, šte. 109, zmatrati je tiste zemljiško-knjižne stvari za malostne, katerih cena ali vrednost v dotičnih listinah ne presega napovedane vsote 100 glđ. brez obrestij in postranskih pristojbin. §. 2. Ta zakon zadobi moč z dnevom razglasila. §. 3. Izvršitev tega zakona se naroča pravosodnemu ministru.

— (Slovanski gost v Ljubljani.) Te dni mudil se je v Ljubljani prevz. episkop Dimitrije Pavlovič. Episkop Dimitrije je odličan rodoljub srbski, on je tisti episkop, ki je šel k kraljici Nataliji v Wiesbaden in ki kot predsednik duhovnega sodišča nikakor ni dovolil, da se ločita kralj in kraljica. Dasiravno je episkop Dimitrije delal le v korist vladarske hiše Obrenovičev ter je bil prijatelj kraljici Nataliji, vendar ga ona ni hotela vsprejeti, in to radi tega ne, ker je vsled spletkarstva mislila, da jej episkop Dimitrije izpodkopava tla, kar pa ni bilo res. In tako se je vrnil brez uspeha iz Wiesbadna. Zdaj je episkop v pokoji, v kateri ga je poslala prejšnja vlada. Ne bode pa dolgo v pokoji. Sedanja vlada, zlasti Ristić, rada bi ga postavila za srbskega metropolita, to je na mesto metropolita Mihajla, kateri je vsled znane popustljivosti izgubil ljubezen srbskega naroda, in tako je splošna želja na Srbskem, da bode metropolit episkop Dimitrije.

— (Za šolske vrte) dovolil je deželni odbor naslednje podpore iz deželnokulturnega zaklada: za šolski vrt v Borovnici 50 glđ., v Vipavi 25 glđ., v Poddragi 30 glđ., za vodnjak na šolskem vrtu v Trbojah 100 glđ. Dalje obljubil podpore za šolski vrt v Dvoru 60 glđ., v Trnji 80 glđ., v Gočah 100 glđ.

— (Veleč. gospod Jurij Račić), opat Lakromski ter superijor c. in kr. mornarnice v Pulji, daroval je podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji deset gold. izročivši je veleč. gosp. Janezu Smrekarju, katehetu v Ljubljani. Vsled pomankljivega naslova prejelo je ta denar nemško društvo, ki je še le pred kratkim izročilo 11 glđ. (vč. g. J. Smrekar dodal je tudi 1 glđ.) predsedniku „Podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji“. Iskrena bodi hvala blagima darovateljema.

— (Častnim občanom) imenovala je občina Potrna pri Radgoni bivšega radgonskega okrajnega glavarja grofa Rudolfa Pace-ta.

— (Osebna vest.) Kancelistom pri okrajnem sodišči v Tolminu imenovan je diurnist Josip Pagon.

— (V Ljutomer) došla sta danes s posebnim vlakom trgovinski minister markiz Baquehem in namestnik baron Kubeck k slovesni otvoritvi lokalne železnice. Z istim vlakom došla je tudi vojaška godba 27. pešpolka.

— (Poročil) se je gosp. Peter Gilly ml., c. kr. poštar v Kropi — znani rodoljub — z gospodičino Katinko Skrbinec, hčerjo nadučiteljevo v Višnji gori.

— („Slovenski klub na Dunaji“), ki obstoji že pet let, prične se zopet prijateljski shajati šesto leto. V soboto 18. t. m. ima prvi svoj večer v hotelu Royal (I. Singerstr. 3, mezzanin), kjer je imel najlepše večere svojega obstanka. Čital bode c. kr. stotnik g. Igo Kaš: Črtice iz južne Dalmacije: „Erceg novi in dolnje Krivošije“. K temu večeru vabijo se na Dunaji bivajoči Slovenci, katerim čut domorodni ni še popolnoma usahnil.

— (Stekel pes.) Pri frančiškanskem mostu ujela sta danes opoludne dva redarja malega in nekda steklega psa, ki se je z dežele priklatil v mesto, v lesen zaboj in ga imela zaprtega dokler ni došel konjač po nj.

— (Vozni red na železnici Spielfeld-Ljutomer.) Od danes naprej vozili bodo vlaki po naslednjem redu: Iz Spielfelda ob 7. uri 30 min zjutraj in ob 2. uri 3 min. popoldne do Ljutomera. Iz Ljutomera ob 8. uri 5 min. zjutraj in ob 2. uri 25 min. do Spielfelda, Iz Radgone odhajal bode vlak v Ljutomer ob 6. uri 10 min. in prihajal v Ljutomer ob 7. uri 40 min. zvečer. Iz Ljutomera v Radgono ob 6. uri 10 min. popoldne. Prihod v Radgono ob 7. uri 45 min. zvečer.

— („Cantica Sacra“, cerkvena pesmarica za moški zbor) uredil Ant. Foerster. Založil in prodaja R. Milic v Ljubljani. Cena 1 glđ. (po pošti 5 kr. več). Trdo vezan, eleganten zvezek ima na 72 straneh 40 napevov v slovenskem, 30 v latinskem jeziku. Na izbiro so tu pesmi za celo cerkveno leto; potem mašne, Marijine in pesmi za praznike nekaterih svetnikov, 6 Tantum ergo, pred govorom, po govoru, zahvalna pesem, avstrijska himna, rezponzorije i. t. d. Povsod položeno je več kitic dotične pesni, tako, da ni treba izpisovati posamičnih glasov za pevce, ampak poje se lahko kar iz pesmarice. V napevih, kateri so deloma znani, deloma novi, zastopani so razven Foersterja tudi Adamič, Aibinger, Budna, Damian, Ett, Fabian, Führer, Groiss, Haydn, Hribar, Hugin, Kny, Měchura, Nedvėd. Ribar, Sattner, Schubiger, Veit, Vollmar in Waldeck. Ta pesmarica, katero uporabijo lahko tudi mešani zbori, ako pojo pesmi primeroma nižje, bode dobro došla dijakom srednjih šol, učiteljiščem in raznim drugim zborom, ker so napevi melodijozni in zloženi v lahkem cerkvenem slogu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Zader 14. oktobra. V deželnem zboru izrazil predsednik obžalovanje, da za deželo, kakor za državo toli važna železnična zveza z notranjimi deželami še ni gotova ter poudarjal, da je z imenovanjem Davida usoda dežele izročena srečnim rokam.

Praga 14. oktobra. Staročehi so sklenili, da bodo posvetovanje o vladni predlogi gledé ločitve deželnega kulturnega sveta nadaljevali. Mladočehi so sklenili, da se bodo o predlogah, tikajočih se povodnji posvetovali takoj, glede sprave pa počakali, kaj bodo ukrenili Staročehi.

Kolonj 14. oktobra. „Kölnische Ztg.“ javlja iz Belegagrada: Zaradi prekoračenja meje od strani Albancev sta se srbska in turška vlada poravnali.

Dunaj 15. oktobra. „Wiener-Zeitung“: Cesar podelil okrajnemu komisarju pl. Jabornegg povodom zaprosenega umirovljenja v priznanje dolgoletnega zvestega in uspešnega službovanja naslov in značaj vladnega tajnika.

Dunaj 15. oktobra. V deželnem zboru pritoževal se je Lueger o izzivajočem postopanju policije pri volitvi v okraju Landstrasse. Deželni maršal poklical ga k redu. Namestnik odločno zavračal sumničenje, da bi oblastva hotela izzvati konflikt s prebivalstvom. Ukrenene naredbe imele so le namen omogočiti prosto gibanje pri volitvi. Odobravanje.

Razne vesti.

* (Nezgodna na Karlovem mostu v Pragi.) Pri nesreči, o kateri smo že mej telegrami včeraj poročali, bilo je ranjenih 9 delavcev in 4 vojaki, izmed slednjih dva nevarno. — Podsul se je del oboka, katerega je komisija prej pregledala ter se izrekla, da ni nevarnosti. Novo osnovano rešilno društvo bilo je z vozmi takoj na pomoč, ter je prepeljalo teško ranjence v bolnico.

* (Slikar brez rok.) Mladi slikar v Bristolu, ki nema rok in z ustmi vodi čopič, dobil je darilo pri najzadnji konkurenčni razstavi v Londonu. Njegovi učitelji mislijo, da bode kdaj še slaven umetnik, če tudi nema rok.

* (Šala Aleksandra Dumas-a.) Aleksander Dumas spisal je neko igro in jo dal prepisati ter jo potem poslal nekemu Pariškemu gledališkemu ravnatelju. Ta stvar se je zvedela in sedaj so gledališki ravnatelji v veliki zadregi, ker vedno dobivajo nove igre in je torej težko odločiti, katera je baš Dumas-ova. Vsak ravnatelj si misli, da bodo imel škodo, če zavrne omenjeno delo, še večjo blamažo si pa nakoplje, če odobri kako drugo delo za Dumas-ovo.

Narodno-gospodarske stvari.

O pogozdovanji Krasa.

Komisija za pogozdovanje Krasa, v kateri so gospodje: dr. Josip Poklukar, deželni glavar, predsednik; Dralka, c. kr. deželne vlade svetnik, predsednikov namestnik in zastopnik deželne vlade; V. Goll, c. kr. deželni gozdni nadzornik; markiz Gozani, c. kr. okrajni glavar v Postojni, in Del Cot, c. kr. okrajni glavar v Logatci, obadva kot zastopnika dotičnih okrajnih oblastev; Pavel Gruden, posestnik v Jeličnem Vrhu, kot zaupni mož političnega okraja logaškega; H. Kavčič, posestnik na Razdrtem, in Ambrožič, posestnik v Košani, kot zaupna moža političnega okraja postojnskega; sešla se je dne 22. septembra zjutraj v Postojni k seji in pa, da si ogleda že pogozdene parcele ter določi one, ki se imajo v prihodnjem letu zasaditi. To določevanje je za komisijo kaj težaven in neprijeten posel. Pri tem stavijo in kažejo se od dotičnih posestnikov mnoge zapreke, katere so sicer deloma nekoliko opravičene, večinoma pa popolnoma ničeve. Pa saj ima vsaka dobra stvar svoje nasprotnike ali sovražnike, zato pa tudi pogozdovanje Krasa ne dela v tem izjeme.

Ker pa komisija, kakor je razvideti iz navedenih imen, obstoji iz mož, ki gotovo kolikor možno na to delajo, da se nikomur nepotrebna krivica ne dela, bode postopala v vsem jako previdno. V zakonu za pogozdovanje Krasa je namreč določeno, da, ko se določujejo zemljišča, katera se imajo pogozditi, je posebno ozirati se na to, da se pogozdē gorski vrhovi nad kraško planoto in strmi obronki te planote, kakor tudi parcele, ležeče ob progah južne železnice. Poslednje je posebna želja vlade, katera želja je i dokaj opravičena. Da pa komisija za pogozdovanje Krasa ne more prezirati vladne želje, je samo po sebi umevno. Brez donegov poslednje bi se toli potrebno in koristno pogozdovanje skoro izvršiti ne dalo. Troški, ki bodo vsled pogozdovanja Krasa nastali, bili bi za našo deželo preveliki ter preobčutni.

Mimo vladne želje držati se pa mora pogozdovalna komisija vsakako dotičnega zakona naredb ter mora skrbeti, da se te kolikor možno izvrše. Delati mora torej na to, da se goljave, ob železnici ležeče, kakor hitro mogoče zasade. Pri tem se pa komisija kolikor le mogoče, ozira na to, da vsled pogozdovanja ne trpi gospodarstvo dotičnih posestnikov ali drugih oseb, katerim pristuje pravica do onih zemljišč, katera se določijo za pogozditev. Da poizve komisija, je li kaj ugovorov proti pogozdovanju parcel, ob železnici ležečih, poklicala je v to svrhu zastopnike, oziroma posestnike dotičnih zemljišč, na lice mesta, kamor je prišla i komisija, da se o tem dogovore. Ta pogajanja imela so pa le malo uspeha; večinoma se je proti pogozditvi ugovarjalo. Je li so pa ugovori resnični ter popolnoma zanesljivi, tega komisija ni mogla vedeti, ker natančno jej ni bilo znano, koliko in kakšne pašnike imajo dotični posestniki in koliko jih potrebujejo za pašo svojih goved, oziroma ovac. Da se to natanko izve, naročilo se je od strani vlade, da naj komisar Orešek stvar preišče, to je, dotičnike še jedenkrat zasliši, poleg teh pa še dva zaupna moža pokliče, da o tem svoje pravo mnenje izrečeta. Gospod komisar Orešek je v istini svojo nalogo kaj izvrstno rešil, za kar mu je komisija tudi prav toplo zahvalo izrekla.

Iz tega precej obširnega in jasnega poročila se je pogozdovalna komisija natanko prepričala, katera zemljišča, ob železnici ležeča, se morejo pogozditi, ne da bi gospodarstvo dotičnih posestnikov trpelo, to je, ne da bi se njih živinoreja, oziroma ovčja reja, morala tako znižati, da bi veliko zgubo trpeli.

Večinoma so ugovori bolj jalovi, nego utemeljeni. Vidi se, da imajo po nekaterih občinah, oziroma vaseh, le nekateri pravi užitek od pašnikov, po katerih pasejo do polovice toliko govedi ali pa ovac, kakor vsi ostali. Da, v nekaterih vaseh imajo posamični več glav živine, nego vsi drugi posestniki. Samo po sebi je umevno, da ti neso za pogozdovanje. (Dalje prih.)

Bratje Sokoli!

V petek 17. t. m. prične se sistema-
tični

pouk v telovadbi

ter se bode nadaljeval po sledečem vspo-
redu:

1. Vsak torek in petek od 8. do 9. ure zvečer vaje za začetnike.
 2. Vsak četrtek od 8. do 1/2 10. ure zvečer vaje za predtelovadce in že bolj izurjene telovadce.
- Pouka udeležiti morejo se tudi nečlani društva.
- Oglase vsprejema dne 16. in 17. t. m. od 1/2 8. do 1/2 9. ure zvečer v telovadnici c. kr. višje realke društveni telovadni učitelj gospod Matija Benčan.
- Izrazujoč toplo željo, da bi se bratje Sokoli prav marljivo in v mnogobrojnem številu udeleževali društvenega telovadnega pouka, kliče vsem cenj. bratom Sokolom srčni
- „Na zdravje!“

odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

12. oktobra: Jožef Terkor, hlapec, 45 let, za krčem.
— Terezija Suhadobnik, gostija, 45 let, za pokvarjenjem
drobu. — Jakob Debevec, gostič, 83 let, za žoltico. — Ivan
Tome, delavec, 35 let, za jetiko.

13. oktobra: Marija Jane, gostija, 81 let, za oslab-
ljenjem.

Tržne cene v Ljubljani

dne 15. oktobra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	4 55	Surovo maslo,	75
Jočmen,	4 22	Jajce, jedno :	3
O' res,	2 76	Mleko, liter	8
Ajda,	4 87	Goveje meso, kgr.	60
Proso,	4 39	Telečje	62
Koruza,	5 04	Svinjsko	62
Krompir,	2 32	Koštrunovo	36
Leča,	10	Pišanec.	45
Grah,	10	Golob	15
Fižol,	8	Seno, 100 kilo.	1 51
Maslo,	90	Slama,	1 78
Mast,	68	Drva, trda, 4 metr.	6 40
Špeh frišen	62	„ mehka, 4	4 40

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
14. okt.	7. zjutraj	744.3 mm.	5.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	741.1 mm.	19.0° C	sl. vzh.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	741.0 mm.	10.0° C	sl. vzh.	jas.	

Srednja temperatura 11.3°, za 0.5° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	—	danes
Papirna renta	88.25	—	gld.	87.80
Srebrna renta	88.30	—	„	88.10
Zlata renta	106.80	—	„	106.80
5% marcna renta	101.40	—	„	101.20
Akcije narodne banke	983	—	„	983
Kreditne akcije	307.25	—	„	307.75
London	114.30	—	„	114.45
Srebro	—	—	„	—
Napol.	9.04	—	„	9.06
C. kr. cekini	5.42	—	„	5.42
Nemške marke	56.22 1/2	—	„	56.32 1/2

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132 gld.	25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	50
Ogerska zlata renta 4%	101	99	20
Ogerska papirna renta 5%	100	99	10
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	114	—
Kreditne srečke	100 gld.	183	50
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	161	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	170	226	—

Pod ugodnimi pogoji dobé diskretno
solidne in povračila zmožne osebe

denarna posojila

ki se povrnejo kot osebni kredit v 1/4 letnih ali 25
mesečnih obrokih. — Vprašanja naj se pošiljajo s
3 markami za odgovor na: **Commissions-Gesellschaft
JOS. GELB, Budapest, VIII., Josefs-
ring 13.** (698—5)

Zahvala in priporočilo.

Udano podpisani se uljudno zahvaljujem do-
sedanjim svojim p. n. gostom za skazano zaupa-
nje ter se usojam naznanjati, da sem preselil
svojo

gostilno

iz Vegovih ulic št. 10 v lastno hišo
na Rimski cesti št. 4.

Zagotavljam, da bodem vedno stregel z
dobrimi jedili in pristno kavljejo, prosim
ohraniti mi še nadalje naklonjenost in se pripo-
ročam za mnogobrojni obisk.

(770—2) **Alojzij Zajc.**

Sadjareja „Carolinenhof“ pri Ptuj

(posestnik WALDEMAR HINTZE)

naznanja svojim mnogobrojnim p. n. naročnikom in kupovalcem na Kranjskem, da je
osnovala v Ljubljani zalogo svojega izvrstnega in večkrat odlikovanega

jabolčnega šampanjca

in sicer pri gospodu Ivanu Buzzolinu-jl, da bode zanje pripravneje. Prodaja se po
originalnih cenah po goldinarji steklenica. (771—2)

Lepo in bogato s pristnim zlatom
pozlačene

nagrobne križe

priporoča po nizkih cenah

Andr. Druškovič

trgovec z železnino

v Ljubljani, Mestni trg 10.

Na zahtevanje dopošljejo se obrazci
in cenik franco. (761—2)

Najcenejša, najboljša, preskušena, rujava prevlaka za les z

Barthel^{ovim} originalnim karbolinejem

trajno varuje (437—15)

prevlečene ograje, svigli, magacine, vozove, gospodarsko pripravo, tla itd. pred
gajlubo, gobo, zatrknjenjem in mrdesi.

V hlevih upliva razkužujoče. — 1 kilo zadošča za 6 kvadratnih metrov. —
Prospekt zastoj. — Kakovost zagamčena.

5 kilo à gld. 1.50, 100 kilo gld. 16.— z Dunaja.

MIHA BARTHEL & Comp.

(Ustanovljeno 1781.) Dunaj, X., Keplergasse št. 20. (Ustanovljeno 1781.)

Zaloga v Ljubljani pri bratih EBERL.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-
vajoče sredstvo proti
kurjim očesom,
žuljem na pod-
platih, petah in
drugim trdim
praskom
kože.

Dobiva se
v lekar-
nah.

Veliko
priznanih
pism je na
na ogled v

glavni razpošiljalnici:
L. Schwenk-a lekarna
(471) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in
obliž varstveno značko in podpis,
ki je tu zraven; torej naj se pazi
in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Pristnega imajo v Ljub-
ljani J. Swoboda, U. pl.
Trnkoczy, G. Piccoli, L.
Grečel; v Rudolfovem
S. pl. Sladovič, F. Haika;
v Kanniku J. Močnik;
v Celovci A. Egger, W.
Thurnwald, J. Birnbach-
er; v Brezah A. Aich-
inger; v Trgu (na Kor-
oškem) C. Manner; v
Beljaku F. Scholz, Dr.
E. Kumpf; v Gorici G.
B. Pontoni; v Wolfs-
bergu A. Huth; v Kran-
ju K. Šavnik; v Rad-
goni C. E. Andrien; v
Idriji Josip Wario; v
Radovljici A. Roblek;
v Celji J. Kupferschmid.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitok

50.000

gold. vrednosti.

(699—25)

Žrebanje že 30. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **C. C. MAYER-ji.**